

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तत्रतीर्थे इति शत्रुनाशकार्मैस्तत्र होमजपादिकं कर्तव्यमित्याख्यानात् तत्पर्यं ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

तंतथा विलपंतं तु शोकोपहतचेतसं ॥ दृष्ट्वा तस्य कृपाजज्ञो राष्ट्रं तस्य व्यमोचयत् ॥ २५ ॥ ऋषिः प्रसन्नस्तस्याभूत्संरंभं च विहाय सः ॥ मोक्षार्थं तस्य राज्यस्य जुहाव
 पुनराहुतिं ॥ २६ ॥ मोक्षयित्वा ततो राष्ट्रं प्रतिगृह्य पशून्बहून् ॥ तृष्ठात्मानैर्मिषाण्यं जगाम पुनरेव सः ॥ २७ ॥ धृतराष्ट्रोऽपि धर्मात्मा स्वस्य चेतामहामनाः ॥ स्वमेव न
 गरं राजन् प्रतिपेदे महर्द्धिमत् ॥ २८ ॥ तत्र तीर्थं महाराज बृहस्पतिरुदारधीः ॥ असुराणामभावाय भवाय च दिवौकसां ॥ २९ ॥ मांसैरभिजुहावेष्टिमक्षीयंततो सु
 राः ॥ देवैरपि संभग्नजितकाशिभिराहवे ॥ ३० ॥ तत्रापि विधिवद्दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यो महायशाः ॥ वाजिनः कुंजरांश्चैव रथांश्चाश्वतरायुतान् ॥ ३१ ॥ रत्नानि च म
 हार्हाणि धनं धान्यं च पुष्कलं ॥ ययौ तीर्थं महाबाहुयया तं पृथिवीपते ॥ ३२ ॥ तत्र यज्ञेयया ते श्वमहाराज सरस्वती ॥ सर्पिः पयश्च सुत्वावनाहुषस्य महात्मनः ॥ ३३ ॥
 तत्रेष्ट्वा पुरुषव्याघ्रो ययातिः पृथिवीपतिः ॥ अक्राम दूर्ध्वमुदितो लेभे लोकांश्च पुष्कलान् ॥ ३४ ॥ पुनस्तत्र च राज्ञास्तु ययातेर्यजतः प्रभोः ॥ औदार्यं परमं कृत्वा भाकिं
 चाल्मनिशाश्वतीं ॥ ३५ ॥ ददौ कामान् ब्राह्मणेभ्यो यान्यान्यो मनसेच्छति ॥ यो यत्र स्थित एवेह आहूतो यज्ञसंस्तरे ॥ ३६ ॥ तस्य तस्य सरिच्छेष्टा गृहादिशयना
 दिकं ॥ षड्संभोजनं चैव दानं नानाविधं तथा ॥ ३७ ॥ ते मन्यमाना राज्ञस्तु संप्रदानमनुत्तमं ॥ राजानं तु ध्रुवुः प्रीता दत्त्वा चैवाशिषः शुभाः ॥ ३८ ॥ तत्र देवाः स
 गंधर्वाः प्रीता यज्ञस्य संपदा ॥ विस्मिता मानुषाश्चासन दृष्ट्वा तां यज्ञसंपदं ॥ ३९ ॥ ततस्तालेके तुर्महाधर्मके तुर्महात्मा कृतात्मा महादाननित्यः ॥ वसिष्ठापवाहं म
 हाभीमवे गंधृतात्मा जितात्मा समभ्याजगाम ॥ ४० ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि बलदेव तीर्थयात्रायां सारस्वतोपाख्यान एकचत्वारिंशोऽ
 ध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ जनमेजय उवाच वसिष्ठस्यापवाहोसौ भीमवेगः कथं नु सः ॥ किमर्थं च सरिच्छेष्टा तन्मृषिं प्रत्यवाहयत् ॥ १ ॥ कथमस्याभवद्वैरंकारणं किं
 च तत्प्रभो ॥ शंस पृष्टो महाप्राज्ञ न हितव्यामि कथ्यति ॥ २ ॥ वैशंपायन उवाच विश्वामित्रस्य विप्रर्षेर्वसिष्ठस्य च भारत ॥ भृशं वैरमभूद्राजं स्तपः स्पर्धाकृतं महत्
 ॥ ३ ॥ आश्रमो वैवसिष्ठस्य स्थाणु तीर्थं भवन्महान् ॥ पूर्वतः पार्श्वतश्चासीद्विश्वामित्रस्य धीमतः ॥ ४ ॥ यत्र स्थाणुर्महाराज तत्र वान्परमं तपः ॥ तत्रास्य कर्म तद्द्वोरं प्र
 वदंति मनीषिणः ॥ ५ ॥ यत्रेष्ट्वा भगवान् स्थाणुः पूजयित्वा सरस्वतीं ॥ स्थापयामास तत्तीर्थं स्थाणु तीर्थमिति प्रभो ॥ ६ ॥ तत्र तीर्थे सुराः स्कंदमभ्यर्षिचन्द्राधिप ॥
 सैनापत्येन महता सुरारि विनिबर्हणं ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥